

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/206/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114214949
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114214949.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: U., zastúpeného I. proti odporkyni: P., zastúpenej D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne W., zastúpeného D., o zaplatenie 1.108,76 eur s príslušenstvom (pôvodne o zaplatenie 1.248,76 eur s príslušenstvom), o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. februára 2016, č.k. 27C/239/2014-99 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov odporkyne m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov prvostupňového konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 574,45 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu odporkyne.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporkyni náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,25 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu odporkyne.

odôvodnenie:

Rozsudkom zo dňa 12.02.2016, č.k. 27C/239/2014-99 okresný súd (I.) konanie v časti o zaplatenie 40 eur zastavil, (II.) vo zvyšnej časti návrh zamietol, (III.) uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia 402,12 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet zástupcu odporkyne a (IV.) vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal. V časti o zastavení konania okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 09.02.2016, teda pred prvým pojednávaním, zobral návrh späť v časti o zaplatenie sumy 40 eur, pretože odporkyňa v dňoch 28.10.2015, 27.11.2015, 28.12.2015 a 28.01.2016 uhradila vždy po 10 eur (už predtým na základe čiastočného späťvzatia žaloby pre čiastkové úhrady odporkyne po začatí konania bolo konanie zastavené v časti o zaplatenie 140 eur uznesením, č.k. 27C/239/2014-64 zo dňa 28.10.2015, právoplatným dňa 04.12.2015). V časti o zamietnutí návrhu okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že medzi účastníkmi konania došlo dňa 20.06.2005 k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy o úvere, na základe ktorej navrhovateľ ako veriteľ - dodávateľ poskytol odporkyni ako dlžníkovi úver v sume 919,50 eur, tento právny vzťah však nebol predmetom toho konania. Navrhovateľ sa voči odporkyni domáhal zaplatenia žalovanej sumy (pôvodne 1.248,76 eur s príslušenstvom) titulom zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej odporkyňa čerpała peňažné prostriedky prostredníctvom platobnej karty. Okresný súd posúdil aj zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou, predmetom ktorého bolo používanie úverovej karty, ako spotrebiteľský úver. Ďalej okresný súd uviedol, že navrhovateľ v rámci dojednávania zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 20.06.2005, predmetom ktorého bolo poskytnutie úveru v sume 919,50 eur, vopred vnútil odporkyni aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu. Ako totiž vyplýva z daného tlačiva, podpisom želanej zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená drobnými písmenami v spodnej časti zmluvy bez možnosti akejkolvek úpravy tohto textu, teda dňa 20.06.2005 sa odporkyňa podpísala aj pod ten záväzok, ktorý v danom momente uzatváraný nebol, keďže navrhovateľ úverovú kartu poskytol odporkyni neskôr. Ak navrhovateľ od 25.02.2006 do 26.06.2014 poskytoval

odporčyni revolvingový úver spolu vo výške 2.319,41 eur bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nebola dodržaná zákonom predpísaná forma, a preto je časť zmluvy o úvere zo dňa 20.06.2005, týkajúca sa poskytnutia revolvingového úveru odporčyni, neplatná. Odporčyňa bola teda povinná navrhovateľovi vrátiť iba to, o čo sa bezdôvodne obohatila, t. j. rozdiel medzi sumou skutočne čerpaných peňažných prostriedkov (2.319,41 eur) a sumou, ktorú navrhovateľovi reálne vrátila. Keďže zo splátkového kalendára vyplýva, že odporčyňa navrhovateľovi uhradila už sumu 3.203,94 eur, pričom počas súdneho konania uhradila ďalších 180 eur, okresný súd konštatoval, že žalobný návrh je v celom rozsahu nedôvodný. Výrok o trovách odporčyne (výrok III.) okresný súd odôvodnil s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo 19/2010 tým, že navrhovateľ vzal návrh späť najprv v časti o zaplatenie 140 eur s príslušenstvom (konanie bolo zastavené v príslušnej časti uznesením, č.k. 27C/239/2014-64 zo dňa 28.10.2015) a neskôr v časti o zaplatenie 40 eur s príslušenstvom z dôvodu, že odporčyňa po začatí konania vykonala čiastočné úhrady dlhu, ktorá skutočnosť vyplýva i z vykonaného dokazovania. Z výlučne procesného hľadiska tak odporčyňa zavinila zastavenie konania v tejto časti (o zaplatenie 140 eur a o zaplatenie 40 eur). S poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. a na vyššie uvedené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky predstavoval pomer úspechu odporčyne 70 % (úspech v časti o zaplatenie 1.068,76 eur, t. j. asi 85 %, neúspech v časti o zaplatenie 180 eur, t. j. asi 15 %). Trovy konania odporčyne pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) vo výške 574,45 eur, z čoho 70 % predstavuje sumu 402,12 eur. V danej veci sa navrhovateľ proti odporčyni domáhal zaplatenia 1.248,76 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky predstavuje 61,41 eur. Zástupcovi odporčyne patrí odmena za 3 úkony právnej služby á 61,41 eur, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky), písomné vyjadrenie zo dňa 08.12.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky), účasť na pojednávaní dňa 12.02.2016 (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky), spolu odmena 184,23 eur. Zástupcovi odporčyne patrí i náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, tzv. režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) 2 x 8,39 eur za úkony v roku 2015, 1 x režijný paušál 8,58 eur za úkon v roku 2016; spolu režijný paušál 25,36 eur. Ďalej zástupcovi odporčyne patrí náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 12.02.2016 za 12 polhodín á 14,30 eur (trasa A. - Q. a späť); spolu náhrada za stratu času 171,60 eur. Taktiež mu patrí náhrada cestovných výdavkov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie dňa 12.02.2016 za trasu A. - Q. a späť, t. j. 370 km nasledovne: paušálna náhrada 67,71 eur (370 km x 0,183 eur) + náhrada za spotrebované PHM 29,81 eur (370 km x spotreba 7 l/100 km x cena PHM 1,151 eur/l); spolu cestovné náhrady 97,52 eur. Pretože je zástupca odporčyne platiteľom DPH, patrí mu podľa § 18 ods. 3 vyhlášky aj DPH z odmeny a náhrad vo výške 478,71 eur v sadzbe 20 %, a to suma 95,74 eur. Napokon výrok o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi okresný súd zdôvodnil ich neúčelnosťou, keďže v danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania, pričom k meritu veci sa písomne nevyjadril, na pojednávaní súdu sa osobne nezúčastnil, zúčastnil sa len jeho zástupca, ktorý bol ale súčasne zástupcom odporčyne.

Proti uvedenému rozsudku v časti o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporčyni náhradu trov konania vo výške 402,12 eur (výrok III.) podala včas odvolanie odporčyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že navrhovateľ bude povinný zaplatiť odporčyni trovy prvostupňového konania vo výške 574,45 eur. Súčasne si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie zdôvodnila tým, že prvostupňový súd jej síce priznal náhradu trov právneho zastúpenia, ale iba v nesprávnej nižšej sume oproti tomu, ako si ju odporčyňa riadne uplatnila, čo bolo spôsobené nesprávnou aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. Je síce pravdou, že konanie v celkovej časti o zaplatenie 180 eur bolo zastavené v dôsledku úhrady danej sumy po začatí konania, predmetný návrh však ani v tejto časti nebol podaný dôvodne. Navrhovateľ sa na úkor odporčyne bezdôvodne obohatil z dôvodu plnenia na neplatnú zmluvu, pričom už v čase podania návrhu boli reálne poskytnuté finančné prostriedky značne preplatené a uvedené nemôže byť vyjadrené procesným úspechom navrhovateľa v konaní. V prípade, že by odporčyňa navrhovateľovi žiadnu čiastku po začatí konania neuhradila, bol by jeho návrh aj v tejto časti zamietnutý. Na predmetnú právnu vec preto nedopadá ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p., ktoré bolo aplikované súdom a úspešnej odporčyni mala byť priznaná náhrada trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi v plnej výške (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) v napadnutej časti a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné vo výroku o trovách odporkyne zmeniť podľa § 220 k § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania krajským súdom bol len výrok rozsudku súdu prvého stupňa o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporkyňi náhradu trov konania (výrok III.). V ostatných výrokoch účastníci nenapadli rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním, tieto výroky nadobudli právoplatnosť, preto krajský súd rozsudok v týchto častiach nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V preskúmvanej veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p., podľa ktorého, ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Toto ustanovenie obsahuje dve podmienky, kedy je odporca povinný uhradiť trovy konania: (1.) návrh sa vzal späť pre správanie odporcu, (2.) vzal sa späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. Obidve podmienky musia byť splnené kumulatívne, nestačí, aby bol návrh vzatý späť pre správanie odporcu, ale musel byť zároveň podaný dôvodne (porov. napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Sžf 30/2010). Pri rozhodovaní o trovách konania sa, prirodzene, nevykonáva osobitné dokazovanie k dôvodnosti návrhu, avšak pokiaľ dôvodnosť alebo nedôvodnosť návrhu vyplýva z už vykonaného dokazovania vo veci samej, tieto závery o dôvodnosti, či nedôvodnosti návrhu možno aplikovať aj pri rozhodovaní o trovách konania. V danom prípade z právneho posúdenia, ktoré vykonal okresný súd vo veci samej, nevyplýva, že by bol návrh v časti, v ktorej bol počas konania vzatý späť, podaný dôvodne. Naopak, okresný súd právne vec posúdil tak, že predmetom konania bolo plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nespĺňala náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, preto mal navrhovateľ (titulom bezdôvodného obohatenia) právo len na vrátenie plnenia, ktoré odporkyňi poskytol, pričom navrhovateľ poskytol odporkyňi spolu 2.319,41 eur a odporkyňa vrátila navrhovateľovi ešte pred podaním návrhu na súde 3.203,94 eur. Na základe toho okresný súd konštatoval, že žalobný návrh je v celom rozsahu nedôvodný. Vo veci samej nebolo podané odvolanie, preto toto právne posúdenie možno aplikovať aj pri rozhodovaní o trovách konania. Teda už v čase podania návrhu na súde odporkyňa vrátila navrhovateľovi viac než jej navrhovateľ poskytol, preto bol návrh v čase jeho podania na súde v celom rozsahu nedôvodný, vrátane časti, v ktorej bol počas konania vzatý späť. Neboli teda naplnené zákonné predpoklady podľa § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p. pre určenie zodpovednosti odporkyne za zastavenie konania v časti o zapltenie 180 eur s príslušenstvom. V tejto časti je potrebné aplikovať ustanovenie prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p., teda, že navrhovateľ zavinil (podaním nedôvodného návrhu), že konanie sa muselo zastaviť, preto aj v zastavenej časti je navrhovateľ povinný uhradiť trovy konania.

Krajský súd preto zmenil napadnutý výrok rozsudku okresného súdu tak, že uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporkyňi trovy prvostupňového konania v celom rozsahu (bez ich krátenia na 70 %, ako to vykonal okresný súd). Vyššie uvedený výpočet trov odporkyne, ako ho vykonal okresný súd (tri úkony právnej služby zo základu 1.248,76 eur + 2 x režijný paušál za rok 2015 a 1 x režijný paušál za rok 2016 + náhrada za stratu času 171,60 eur + náhrada cestovných výdavkov 97,52 eur + DPH 20 %), považuje krajský súd za správny (a tento výpočet nebol ani spochybnený odvolaním), preto výška trov prvostupňového konania, ktorú je povinný navrhovateľ nahradiť odporkyňi na účet jej právneho zástupcu, je 574,45 eur.

Odporkyňi, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, krajský súd priznal aj náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.), avšak nie vo výške, v ktorej ich vyčíslil právny zástupca odporkyne. Predmetom odvolacieho konania nebola celá výška náhrady trov konania odporkyne (574,45 eur), ale len rozdiel medzi náhradou trov, ktorú požadovala odporkyňa (574,45 eur) a ktorú priznal okresný súd (402,12 eur), teda suma 172,33 eur. Z tejto tarifnej hodnoty základná sadzba tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. predstavuje 18,26 eur. Právnomu zástupcovi odporkyne patrí odmena za jeden úkony právnej služby (odvolanie iba ohľadne trov konania) podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky vo výške jednej polovice základnej sadzby, t. j. 9,13 eur + režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) 8,58 eur + DPH 20 % (3,54 eur), spolu teda 21,25 eur.

Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.